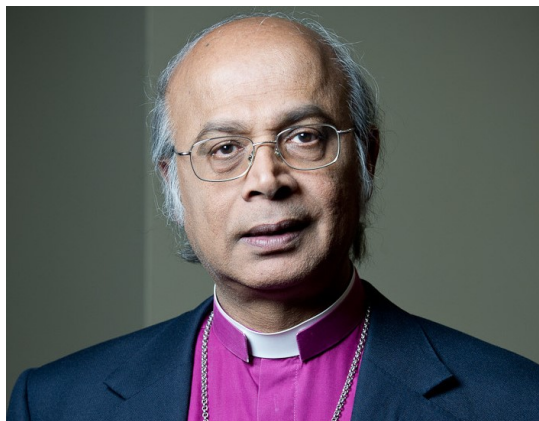


Prečo najvyššie postavený anglikánsky duchovný konvertoval na katolicizmus?

Grzegorz Górny

28. januára 2022 ✚ *Cirkev* ✚ *Konvertiti*



Michael Nazir-Ali

zdroj: wikimedia commons

Od slávnej konverzie Johna Henryho Newmana z anglikánstva ku katolicizmu v roku 1845 konvertovalo mnoho významných osobností, spomeňme len Gilberta Keitha Chestertona, Roberta Hugha Bensona, Ronalda Knoxa, Evelynu Waughu, Christophera Dawsona, Fredericka Coplestona alebo Malcolma Muggeridgea. Tento proces sa urýchlil v 21. storočí po tom, ako Benedikt XVI. v roku 2009 vytvoril personálny ordinariát pre anglikánov, ktorí sa rozhodli uznať nadradenosť pápeža a zároveň zachovať prvky existujúcej liturgickej tradície. Odvtedy niekoľko stoviek anglikánskych či episkopálnych kňazov (amerických anglikánov) vrátane osemnástich biskupov prestúpilo do katolíckej Cirkvi. Posledným z nich je 72-ročný Michael Nazir-Ali, ktorého životopis sa výrazne líši od životopisov ostatných konvertitov z jeho komunity.

Narodil sa v roku 1949 v Karáčí v Pakistane. Jeho matka bola metodistka a otec konvertoval na kresťanstvo ako šiítsky konvertita a bol klasifikovaný ako Sajjid (tzn. potomok Husajna, Mohamedovho vnuka, mladšieho syna Aliho a Fatimy). Malý Michael sa vzdelával v katolíckych školách a s Kristovou vierou sa začal stotožňovať vo veku 15 rokov. O päť rokov neskôr bol oficiálne prijatý do anglikánskej cirkvi. Začal študovať ekonómiu, históriu islamu a sociológiu na univerzite v Karáčí, ale v istom momente pocítil povolanie ku kňazstvu. V rámci prípravy na vysvätenie absolvoval teologické a filozofické štúdiá v Oxforde a Cambridge.



Otec Michael Nazir-Ali s kardinálom Vincentom Nicholsom, ktorý ho vysvätil za kňaza
katolíckej Cirkvi
zdroj: flickr.com

Vynikajúca kariéra

V roku 1976 bol vysvätený za kňaza a začal pastoračnú službu v Karáči a Lahore. V roku 1984 sa ako 35-ročný stal najmladším anglikánskym biskupom na svete, ordinárom diecézy Raiwind v západnom Pandžábe. Stal sa známym ako neochvejný obhajca práv prenasledovaných kresťanov v Pakistane, čím sa dostal do sporu s moslimskými fundamentalistami. V roku 1986, keď bol v ohrození života, vtedajší arcibiskup z Canterbury (teda najvyšší duchovný v anglikánskej cirkvi) Robert Runcie zariadil, aby bol Nazir-Ali preložený do Spojeného kráľovstva, vymenoval ho za svojho asistenta a poveril rôznymi úlohami. V roku 1994 sa pakistanský hodnostár stal vôbec prvým predstaviteľom neanglosaskej etnickej skupiny narodeným v Británii, ktorý dostal mitru v anglikánskej cirkvi – ako biskup Rochesteru (druhej najstaršej diecézy v Anglicku po Canterbury).

V roku 2002 bol blízko k nominácii na arcibiskupa z Canterbury, ale vtedajší anglický premiér Tony Blair dal prednosť inému kandidátovi, ktorého mu predstavil, a to Rowana Williamsa. Možno rozhodnutie hlavy britskej vlády ovplyvnil postoj biskupa Nazira-Aliho, ktorý sa preslávil ako neústupný obhajca posvätnosti a nedotknuteľnosti ľudského života a odporca požehňávania párov rovnakého pohlavia a svätenia homosexuálov, ktorí nežijú v celibáte, za kňazov.

Michael Nazir-Ali ako človek, ktorý dobre pozná realitu islamu, opakovane kritizoval ideológiu multikulturalizmu, ktorú moslimskí radikáli šikovne využívajú na rozšírenie svojho vplyvu v britskej spoločnosti. Vyjadril tiež poľutovanie nad ústupom kresťanstva z verejnej sféry, pretože morálne vákuum, ktoré vzniklo v dôsledku tejto abdikácie, postupne vyplní islam.

Cirkev musí zmeniť svoj prístup, zdôraznil biskup Nazir-Ali. Nemôže kapitulovať pred kultúrou alebo zničiť akúkoľvek kultúru. Namiesto toho musí zohľadniť tézu pápeža Benedikta XVI., že úlohou Cirkvi je umožniť kultúre nájsť svoj pravý stred.



Otec Michael Nazir-Ali na svojej prvej svätej omši

zdroj: flickr.com

Plnosť kresťanskej pravdy

Michael Nazir-Ali odišiel na emeritúru v roku 2009 a zameral sa na prípravu kresťanských misionárov na službu v zahraničí, predovšetkým v krajinách, kde by mohli čeliť náboženskému prenasledovaniu, najmä v moslimskom prostredí. V tejto súvislosti mu prišli vhod skúsenosti, ktoré získal počas života v Pakistane a pôsobenia vo funkcii generálneho tajomníka Cirkevnej misijnej spoločnosti v Británii.

Tento hodnostár už mnoho rokov kritizuje teologický a morálny posun anglikánskej cirkvi, ktorá sa vo svojom učení a pastoračnej praxi stále viac vzdaluje od kresťanského zjavenia a princípov prirodzeného zákona a podlieha zvodom rôznych módnych ideológií. Donedávna sa zdalo, že aspoň anglikánske komunity v Afrike a Ázii nepodľahli sekularistickým trendom, ale aj tam prebieha **proces erózie**. Príkladom môže byť vysvätenie prvej ženy-biskupky na čiernom kontinente – Rose Okenoovej. Stalo sa tak 12. septembra 2021 v Nairobi, hlavnom meste Kene.

Je to akási symbolická časová zhoda, že krátko po tejto udalosti, 29. septembra bol Michael Nazir-Ali oficiálne prijatý do katolíckej Cirkvi otcom Keithom Newtonom, predstaveným anglikánskeho ordinariátu Panny Márie z Walsinghamu. Anglikánsky hierarcha sa nerozhodol impulzívne. Rozhodnutie v ňom dozrievalo už dlho. Bol to výsledok objavu, ktorý pred mnohými rokmi urobil kardinál Newman: že plnosť kresťanskej pravdy sa nachádza v katolíckej Cirkvi.

Žiadna spoločná viera

Keďže anglikánska cirkev nemá apoštolskú postupnosť a platné svätenie, pakistanský Brit bol 28. októbra vysvätený za diakona emeritným arcibiskupom Southwarku Kevinom McDonaldom a o dva dni neskôr za katolíckeho kňaza kardinálom Vincentom Nicholom v londýnskej Westminsterskej katedrále. Nebude mať nárok na titul biskupa, ale nie je vylúčené, že bude vymenovaný za preláta.

Kardinál Nichols počas slávnosti zdôraznil význam pápežského úradu pre súdržnosť a poslanie Cirkvi. Pripomenul, že keď museli apoštoli nahradiť Judáša, úplne skazeného chamtivosťou, vtedy ako prvý prehovoril svätý Peter, ktorý určil ďalší smer Cirkvi. Bol tiež prvý, kto prehovoril k zástupu zhromaždenému po Turíciach. Tento primát, ktorý bol zrejmý už v apoštolských časoch, sa opakovane prejavoval aj v nasledujúcich storočiach, čo dokazuje, že nie je možné fungovať ako Cirkev bez viditeľnej jednoty s nástupcom svätého Petra.

Vystúpil aj novovysvätený kňaz Nazir-Ali. Povedal, že je šťastný, že patrí k Cirkvi s jedinou, univerzálnou, jasnou a všeobecnou doktrínou, ktorú stráži jedna uznávaná a konečná autorita. Toto chýba anglikánstvu, ktoré je čoraz viac rozdelené rozdielmi dogmatického a morálneho charakteru. Tieto rozdiely sú v skutočnosti v rámci jednej denominácie nezmieriteľné, takže jednota medzi veriacimi je umelá, pretože neexistuje jedna spoločná viera.



Otec Michael Nazir-Ali žehná novokňazským požehnaním kardinála Nicholasa

zdroj: flickr.com

Horkosladký okamih

Páter Michael Nazir-Ali podrobnejšie vysvetlil dôvody svojho odchodu v článku pre denník *Daily Mail*: „*Cirkev, ktorú som tak veľmi miloval, je stratená. Jednoducho som musel odísť.*“

Ďalej spomína, že keď vstúpil do anglikánskej cirkvi, kresťanské hodnoty, ako napríklad pomoc druhým, aby prišli k viere a formovali sa v nej, tolerancia a sloboda, posvätnosť osoby, manželstvo a dôležitosť rodiny, boli dôležité a nikto sa za ne nehanbil. Cirkev vtedy tieto hodnoty oslavovala a bránila. Dnes je to už minulosť.

„*Nikdy som si nepredstavoval, že o štyridsaťpäť rokov neskôr budem nútený opustiť anglikánsku cirkev, ktorú som miloval, alebo že budem prijatý, ako pred dvoma týždňami, do Ordinariátu,*“ vyznáva sa a hneď dodáva, že to bola sladko-horká chvíľa. Prečo? „*Horká, pretože som hlboko zarmútený, že anglikánska cirkev nie je cirkvou, do ktorej som vstúpil. (...) Sladká, pretože som nadšený možnosťami, ktoré prináša vstup do Ordinariátu.*“

Za desaťročia sa spoločenstvo veriacich, ktorého bol otec Michael členom, zmenilo na nepoznanie. Príznaky toho však boli viditeľné už dlhší čas. Známy britský historik Paul Johnson o tom hovoril v roku 1997 v rozhovore pre štvrťročník *Fronde*: Je to cirkev podriadená štátu, nie je nezávislá, a preto jej chýba duchovná súdržnosť. Tak to bolo vždy, ale až v dnešnej dobe sa svetu ukázal morálny úpadok anglikánskej cirkvi. Ide o rastúci proces, ktorý v súčasnosti dosiahol krízový stav. (...) Anglikánska cirkev mení svoje učenie, pretože do nej prenikli svetské nátlakové skupiny. Má veľmi silnú homosexuálnu lobu, ktorá paralyzovala morálny rigorizmus cirkvi. Homosexuálna lobu je v Anglicku najsilnejšou lobou, ktorá sa infiltruje do slabých inštitúcií, akou je dnes nepochybne anglikánska cirkev. Preto anglikánsku cirkev nazývam Sodomskou cirkvou.

Ako si pamätáme z biblického príbehu, tí, ktorí boli verní Bohu, utiekli zo Sodomy...

© Všetky práva vyhradené. Článok bol prebraný z **Polonia Christiana**.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/preco-najvyssie-postaveny-anglikansky-duchovny-konvertoval-na-katolicizmus/>